

Marian Banaszak, Bohdan Bejze

Z dyskusji po wykładzie bpa Bohdana Bejzego

Studia Theologica Varsaviensia 25/2, 224-225

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pewne będzie wymagać licznego grona autorów. Trzeba bowiem będzie wykorzystać archiwa Prymasa Polski, Sekretariatu Episkopatu, Rady Głównej Episkopatu, Rady Naukowej i wielu komisji, jak np. Komisji do Spraw Nauki Katolickiej, Komisji do Spraw Seminariorów Duchownych itd. Wszyscy jednak, którzy przyczynią się do powstania tego dzieła, mogą liczyć na szlachetną satysfakcję: spotkają się z wdzięcznością ze strony szukających prawdy o dzisiejszym Kościele w Polsce.

Z DYSKUSJI PO WYKŁADZIE BPA BOHDANA BEJZEGO

Marian B a n a s z a k: Ks. biskup wspomniał o tym nowym pokoleniu, które, mówiąc sportowo, przejmie pałeczkę w realizowaniu uchwał Soboru Watykańskiego II. Niewątpliwie dla tego pokolenia bardzo pożyteczne były informacje dotyczące udziału Episkopatu Polski w Soborze Watykańskim II. Proszę natomiast o informację, na czym polegała działalność Komisji Episkopatu do spraw realizacji Soboru Watykańskiego II. Wiem jako historyk, że nowe źródła, a więc też z ostatnich dwudziestu lat, jeszcze nie są udostępnione do badań i dlatego na pewno badania realizacji uchwał Soboru muszą być odłożone na pewien czas, gdy chodzi o prace ściśle historyczne i monograficzne. Sądzę jednak, że właśnie nowemu pokoleniu przyda się celem zachęty informacja, jak Komisja Episkopatu do spraw Realizacji Uchwał działała, kto do niej należał, itp. Z autopsji mogę wspomnieć o działalności Komisji do spraw Seminariorów Duchownych, która rzeczywiście kilka lat po Soborze Watykańskim II starała się zarówno naukę jak całą formację w seminariach dostosować do wymagań Soboru Watykańskiego II. Ale mam świadomość, że to, co zrobiono, to na pewno nie wszystko. W każdej dziedzinie potrzeba dalszej realizacji pogłębionej refleksji na temat uchwał Soboru, a także i odnowy tego ducha soborowego, o którym Ksiądz biskup mówił na początku, jako o dezyderacie Jana Pawła II. By nie tylko trzymać się litery Soboru, lecz także żyć jego duchem.

Bp B e j z e: Na czele Komisji Episkopatu do spraw Realizacji Uchwał Soboru Watykańskiego II stał przez wiele lat ks. abp Antoni Baraniak, Metropolita poznański. Po zgonie ks. arcybiskupa podczas ostatniego etapu działania tej komisji, mnie zostało powierzone jej kierownictwo. Ale komisja ta wywodzi się z pewnej instytucji wcześniejszej. O tym mogę powiedzieć tylko na podstawie relacji otrzymanych od starszych biskupów. Oczywiście, w odpowiednich archiwach znajdują się na ten temat dokumenty. Tą wcześniejszą instytucją była Komisja Episkopatu, która pracowa-

ła, gdy Sobór Watykański II znajdował się dopiero w toku przygotowywania. Działała ona pod kierunkiem abp Baraniaka. Kiedy już Sobór stał się faktem, a następnie po zakończeniu Soboru, zaistniała potrzeba wprowadzenia jego uchwał w życie, w miejsce wspomnianej instytucji przygotowawczej powołano wówczas do istnienia Komisję do spraw Realizacji Uchwał Soboru. Odbywała ona swoje posiedzenia dwa razy w roku. Podobnie, jak czynią to z reguły inne komisje naszego Episkopatu. Wiele listów Episkopatu ogłaszanych po Soborze z okazji różnych soborowych rocznic było inspirowanych czy przygotowywanych przez Komisję, o której mówię. Zajmowała się ona najpierw jak gdyby ustawicznym ożywianiem świadomości, że mamy obowiązek realizowania nauki Soboru, a następnie przygotowywała te listy, które także zasługują na omówienie w ramach ewentualnych przyszłych publikacji, a które były najczęściej dziełem wspomnianej Komisji. Ponadto, kiedy stało się już rzeczą jawną, że nakład wydanych przez Pallottinum dokumentów soborowych został wyczerpany i kiedy stało się rzeczą niezmiernie pilną dostarczenie i duchowieństwu i studentom wszystkich naszych uczelni przynajmniej streszczenia soborowych dokumentów, wówczas zajęła się tym właśnie Komisja do spraw Realizacji Soborowych Uchwał. Dwa albo trzy zebrania poświęciliśmy zagadnieniu, jak dokonać syntezy szesnastu soborowych uchwał. Zdecydowano się na pewną koncepcję, którą opracował o. Bernardyn Przybylski. Rozesłał on wszystkim członkom komisji maszynopis swego tekstu, doszło do jego ostatecznego zrehabilitowania i został on wydany w Poznaniu nakładem Księgarni św. Wojciecha. To jest także jeden z owoców działania tej komisji. Nadto, w ciągu ostatnich kilku lat, zwracała ona uwagę na ożywianie pamięci o Ojcu Świętym Janie XXIII. Wiemy o jego wielkiej roli dla Kościoła, w tej chwili o tym nie trzeba mówić, natomiast warto sobie uświadomić, że w ciągu kilku lat po Soborze ukazało się u nas sporo publikacji poświęconych Janowi XXIII, a potem nagle powstała luka. Sądzę, że dziś byłby w kłopotcie niejeden młody człowiek, który by chciał dowiedzieć się czegoś rzeczowego o Janie XXIII. Brakuje nam nowszych książek o tym wielkim odrodzicielu Kościoła. Komisja postanowiła się tym zająć i wziąć pod uwagę te potrzeby czytelnice. Urządziłiśmy sporą liczbę sympozjów, nabożeństw, także była Msza św. radiowa związana z pamięcią Jana XXIII... Nastąpiło więc pewne ożywienie. Natomiast ciągle istnieje brak solidnej, gruntownej, napisanej z talentem literackim publikacji o Janie XXIII. Oczywiście potrzebne są i naukowe i popularne publikacje...